

Ο **μαύρος καπνός** δε βγήκε ακόμη από το κτίριο των συνεδριάσεων του Brusselsgroup.

Ορισμένοι όμως βιάζονται απίστευτα. Και καρφώνονται όσο δεν πάει...

Είπε ο **Σταύρος Θεοδωράκης** στο MEGA του:

«Το ΠΟΤΑΜΙ θα ψηφίσει στην Βουλή την όποια συμφωνία έρθει».

«Οποιαδήποτε και αν είναι;», τον ξαναρώτησαν

«Ναι. την όποια συμφωνία και αν έρθει», απάντησε σαν έτοιμος από καιρό.

Τέτοια σιγουριά και τέτοια προθυμία;

Δεν είναι όμως ο μοναδικός που βιάζεται.

Ο **Νίκος Παππάς**, Υπουργός Επικρατείας παρά τω πρωθυπουργώ σε συνέντευξη στο pressproject, σε ερώτηση για το αν μπαίνει θέμα κομματικής πειθαρχίας στο ΣΥΡΙΖΑ για την ψήφιση της συμφωνίας στη Βουλή, απάντησε κατηγορηματικά:

«Προφανέστατα!»

Προκαταβολική δέσμευση **όποια** και αν είναι η συμφωνία επομένως!

Σαφέστατη απειλή προς τις αριστερές διαφοροποιήσεις μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ.

Την ίδια στιγμή που δεν κρατιέται να αδειάζει τους συντρόφους του προκαταβολικά, δεν έκρινε σκόπιμο να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο για την **προκλητική παρέμβαση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Γιουνκέρ** ο οποίος δήλωσε πριν λίγες μέρες:

«Τώρα στην Ελλάδα έχουμε έναν άλλον πρωθυπουργό.

Ναι, τον εμπιστεύομαι. Αν προέκυπτε η αίσθηση μεταξύ των άλλων ηγετών ότι δεν μπορεί κάποιος να τον εμπιστευτεί, αυτό θα ήταν μειονέκτημα κι έτσι ο κ. Τσίπρας γνωρίζει ότι ο κόσμος πρέπει να έχει αποδείξεις ότι είναι έμπιστος.

Σας έχει αποδείξει μέχρι τώρα ότι τα λόγια του έχουν γίνει πράξεις;

Χμμ... Του μιλάω μεν, αλλά το κόμμα του δεν είναι κανονικό κόμμα. Σε ό,τι αφορά τον πρωθυπουργό, τον εμπιστεύομαι, αλλά δεν εμπιστεύομαι το κόμμα του γιατί είναι ένα μείγμα τόσο πολλών τάσεων»

Το στέλεχος λοιπόν του **..ανώμαλου κατά Γιουνκέρ κόμματος ΣΥΡΙΖΑ**, λόγω κάποιων αριστερών φωνών του, δεν έθεσε εδώ θέμα ούτε λαϊκής κυριαρχίας, ούτε πολιτικού πολιτισμού, ούτε έστω

ευρωπαϊκού τακτ που θα του πήγαινε περισσότερο.

Θα πει κανείς; **Προηγείται η επίτευξη συμφωνίας.**

Ποιας όμως συμφωνίας;

Αυτή στην οποία τους οδηγούν οι «εταίροι» τους σέρνοντας και την ετοιμάζουν οι ίδιοι εν μέσω διαρροών, μυστικής διπλωματίας, τραγικών αυταπατών αλλά και ανοιχτής εξαπάτησης του κόσμου.

Θα δούμε σύντομα πως και πότε θα ισορροπήσουν οι «διαπραγματεύσεις».

«**Κόκκινες γραμμές**», δυστυχώς για τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ και ακόμη πιο τραγικά για την αριστερή του (επίσης κυβερνώσα) πτέρυγα δεν υπάρχουν. Ή, υπάρχουν στον ίδιο ακριβώς βαθμό που υπήρχαν και για τον Κουβέλη που ήταν ο πατέρας και αυτού του όρου, όπως και των περίφημων «**ισοδύναμων μέτρων**».

Μια μόνη επισήμανση για το **θέμα του ΦΠΑ** αρκεί για να καταδειχτεί η **κατεύθυνση** στην οποία αναζητούνται οι συμφωνίες παρά τις διαφωνίες.

Ο Γιουνκέρ το έθεσε με νούμερα:

«*Η αναπροσαρμογή των συντελεστών του ΦΠΑ, πρέπει να αποφέρει πρόσθετα έσοδα κοντά στο 1,8% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 1,8 δις*».

«*Όχι, συζητάμε για πρόσθετα έσοδα κάτι λιγότερο από το 1 δις*», ανταπάντησαν «κύκλοι της κυβέρνησης».

Τι σημαίνουν αυτά τα νούμερα;

Στην ουσία πρόκειται για **κάτι παραπάνω από ισοδύναμα μέτρα** σε ότι αφορά την όποια μείωση στον ΕΝΦΙΑ ή/και σε άλλες «ελαφρύνσεις», για να διατηρηθούν τα **αιματηρά δημοσιονομικά πλεονάσματα**.

Η κυβέρνηση λέει πως ο **ΕΝΦΙΑ** δεν θα καταργηθεί φέτος, αλλά θα υπάρχει κάποια ελάφρυνση λόγω μείωσης των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων. Δεξιά και αριστερά γίνεται λόγος για μια μείωση εισπράξεων της τάξης των 400 εκ, δηλαδή από 2,6 δις που εισπράχθηκαν το 2014, να πάμε στα 2,2-2,3 δις.

Ακόμη και με βάση την προσέγγιση της κυβέρνησης για την αύξηση εσόδων από τον πλέον αντιλαϊκό ταξικό φόρο που είναι ο ΦΠΑ, θα είχαμε μια **παράλληλη είσπραξη σχεδόν μισού ΕΝΦΙΑ επιπλέον**, που θα αναπλήρωνε και με το παραπάνω την όποια μείωση εσόδων!

Η διαφορά είναι ότι αυτή η φορολογική επιβάρυνση δε θα φανεί σε ένα συγκεκριμένο ειδοποιητήριο που είναι συγκεκριμένο και τρομακτικό, αλλά **θα διασπαρθεί** στην καθημερινή φορολόγηση επί της βασικής κατανάλωσης και ο «λαουτζίκος» δε θα πάρει χαμπάρι.

Αυτό έχει τόση σχέση με την αριστερή πολιτική, όσο και «ο φάντης με το ρετσινόλαδο», για να χρησιμοποιήσουμε μια ξεχασμένη φράση.

Αν συμφωνήσουμε πως και η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, όπως και τόσα άλλα υπεσχημένα, δεν ήταν τίποτα άλλο παρά «**ένα σχήμα λόγου**», όπως θα έλεγε και η Ζωή Κωνσταντοπούλου, τότε δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα.

Αν όμως η ανατροπή των μνημονιακών αντεργατικών πολιτικών είναι το ζητούμενο, η πάλι **ενάντια στην υπογραφή νέας συμφωνίας και μνημονίου**, με ρήξη τόσο με την ευρωζώνη όσο και με την

«διαπραγμάτευση» υποταγής της κυβέρνησης, είναι μονόδρομος.

Σε διαφορετική περίπτωση, θα τεθεί άλλο δίλημμα: **“συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΠΟΤΑΜΙΟΥ με ανοχή από Σαμαρά για υλοποίηση νέου μνημονίου ή ενωμένος και πειθαρχημένος ΣΥΡΙΖΑ για να εφαρμόσει αυτοδύναμα το νέο μνημόνιο;”**. Αυτό θα αποτελούσε ταφόπλακα τόσο για τα άμεσα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα, όσο και για κάθε έννοια αριστερής πολιτικής. Μια τέτοια προοπτική πρέπει να ηττηθεί και εδώ αναλαμβάνουν σοβαρές ευθύνες όλες οι ζωντανές αριστερές μαχόμενες δυνάμεις.